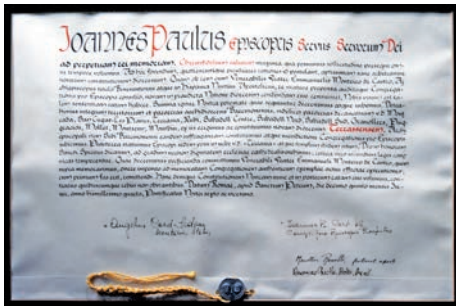

X Aniversari de la Diòcesi de Terrassa

La Butlla pontifícia *Christifidelium salutem*

► Aquest diumenge dia 15 de juny es compleixen deu anys de la creació de la Diòcesi de Terrassa mitjançant la Butlla *Christifidelium salutem* (El bé dels fidels cristians) del papa sant Joan Pau II. El Sant Pare hi assenyala els arxiprestats que passen a formar la nova diòcesi. En el mateix document sant Joan Pau II estableix que la seu del bisbe s'estableixi a la ciutat nomenada Terrassa i eleva al grau i dignitat

d'església catedral el temple que s'hi troba dedicat en honor del Sant Esperit. Sant Joan Pau II també va nomenar el mateix dia Mons. Josep Àngel Saiz Meneses com a primer bisbe de la nova diòcesi.

GLOSSA

No és fàcil, però volem ser cristians

Tot és a punt per començar la celebració de l'eucaristia en què s'administrarà el sagrament de la Confirmació. Nois i noies mudats, amb cares somrients i il·lusionades. Dos cursos de preparació els han ajudat a créixer en la fe i també a fer grup, comunitat, entre ells i amb els catequistes i el mossèn que els ha acompanyat. El cant inicial ja aplega veus i cors. Després de la lectura de l'Evangeli, un dels catequistes presenta al senyor bisbe els nois i les noies que volen ser confirmats. En escoltar el seu nom, es van posant drets amb decisió per manifestar la determinació —que el dia del seu baptisme van assumir els pares i padrins— de fer seu el compromís de ser cristians.

Amb veu clara i decidida, un noi i una noia exposen les raons per les quals volen rebre el sagrament: «Avui, un bon grup de joves som aquí per confirmar la nostra fe i començar una nova etapa de la nostra vida de creients. Amb aquesta celebració acceptem, amb la força de l'Esperit Sant, un compromís com a cristians que ens convida a dur a la pràctica el projecte de Jesús que hem après a l'Evangeli, en el qual descobrim una proposta per millorar el món en què vivim: estimar-nos els uns als altres, ajudar i cuidar els qui més ho necessiten i perdonar els qui ens han fet mal, tot procurant no fer-ne nosal-

tres [...]. Passem per temps difícils. La situació econòmica i social no és fàcil. Els qui ho passen pitjor són els més dèbils i, com a cristians, la nostra responsabilitat és ajudar-los, com el samarità va ajudar aquell desconegut a qui tothom ignorava [...]. Avui dia, ser cristià no és fàcil, els prejudicis fan difícil el compromís de cada cristià i la missió de l'Església; per això és important acostar-se a la gent, actualitzar el nostre llenguatge i escoltar el que diu i preocupa la societat per fer l'Església propera a les joves generacions i poder, així, oferir la nostra ajuda per sanar els greus problemes que estem encarant, amb la nostra aportació i ajuda material i amb el nostre testimoni. És amb aquest esperit que demanem, senyor bisbe, rebre el sagrament de la Confirmació.»

En el pensament i en el cor dels presents ressonava el text de l'Evangeli que s'havia proclamat: «Vosaltres sou la llum del món. Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel» (Mt 5,14.16). Els pares saben que s'ha acomplert una etapa. Demanen Déu Pare que la força de l'Esperit passi una vegada i una altra per la vida dels seus fills, que hi faci estada, que els acompanyi arreu per sempre.

Enric Puig Jofra, SJ

Actes del X Aniversari, presidits per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa

- **A les 6 de la tarda.** Presentació de la Miscel·lània *10 anys de vida diocesana*. Projectió d'un vídeo. A la sala capitular de la Catedral.
- **A les 8 del vespre.** Celebració de l'Eucaristia en acció de gràcies a la Catedral.

REMEU MAR ENDINS

Han passat deu anys

El papa sant Joan Pau II, el 15 de juny de 2004, va constituir la diòcesi de Terrassa. Han passat deu anys. Al llarg d'aquest temps entre tots hem anat «construint» la diòcesi: laics i laiques, membres de la vida consagrada, diaques, preveres, bisbes. Certament, ha estat un repte apassionant i alhora una tasca fructífera portada a terme en comunió i corresponsabilitat. Ara, en arribar al primer decenni de vida diocesana, donem gràcies a Déu per tots els dons rebuts.

Des del primer moment hem procurat dinamitzar la vida de la comunitat diocesana i donar resposta als reptes del moment present. Som conscients que ens trobem immersos en un procés de secularització i de globalització, que genera canvis profunds en la societat i en les persones. Doncs, bé, mitjançant els plans pastorals, hem procurat plantejar la nostra acció en clau evangelitzadora en tots els àmbits i moments, des de les celebracions més solemnes o els projectes formatius i socials més complexes, als actes administratius més senzills. Això vol dir fer-ho sempre en clau d'acolliment, de proposta i d'anunci.

Hem dedicat una atenció especial a les persones afectades per la crisi econòmica tot oferint una resposta solidària, fent present l'amor de Déu enmig del món amb obres concretes. A més de molts projectes que ja existien, en aquests deu anys hem inaugurat en diferents llocs de la diòcesi pisos per a dones abandonades i per a homes sense sostre, menjadors socials, un pis per a presos de tercer grau, rebosts solidaris, etc. Càritas diocesana i les Càritas arxiprestals i parroquials fan un esforç extraordinari, com mai s'havia vist, amb la col·laboració de totes les comunitats cristianes, de les diferents institucions i administracions, i també especialment de les pròpies famílies.

El repte de l'escassetat de capellans i la manca de vocacions sacerdotals era i és també una qüestió preocupant. La nostra resposta va ser arriscada i sobretot esperançada: la constitució del Seminari de Sant Joan Baptista, amb data de 29 de juny de 2006, solemnitat dels apòstols sant Pere i sant Pau.

Podríem fer memòria d'altres actuacions, de moltes iniciatives que són fruit de la vida diocesana. Dono gràcies a Déu i a totes les persones que fan possible que la nostra petita barca segueixi avançant mar endins. La visita pastoral és una ocasió privilegiada per a mi i per al bisbe auxiliar, Mons. Salvador, per a copsar aquesta vitalitat. Constatem que som pobres en molts aspectes. Ara bé, gràcies a Déu, podem dir que no estem en un període de decadència o de davallada. Tot i ser pobres i petits, vivim un moment d'anunci, de proposta, de sortir a les places i als carrers a anunciar l'Evangeli, en un sentit teològic i pastoral, i podríem dir que també físic i extern, tot fent visible l'Església, el Poble de Déu, en l'espai públic.

Justament ara fa un any vaig saludar per primera vegada al sant pare Francesc a la Plaça de Sant Pere de Roma. En aquella ocasió li vaig demanar unes paraules per a la diòcesi. Ell va insistir molt que no tinguéssim por de les dificultats, que visquéssim el dinamisme missioner que porta la Bona Nova al món, que no ofeguésim l'Esperit, que mantinguéssim l'audàcia i la fermesa espiritual; i sobretot, que confiéssim sempre en el Senyor. Així ho continuarem fent de la mà de Maria, Mare de Déu de la Salut, que congrega la família diocesana en la concòrdia i la unitat.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

PEDRO MIGUEL LAMET

Adéu a un gran humanista

El poeta, assagista, biògraf i novel·lista Pedro Miguel Lamet, SJ, director de la revista *Avivir*, va intervenir en l'homenatge al P. Antoni Blanch, traspassat el 28 de desembre, que li van retre el 2 de juny la Fundació Joan Maragall i el Centre Cristianisme i Justícia. Va presentar el que considera el seu testament intel·lectual, espiritual i humà: «La Bellesa —que conté la Veritat i la Bondat— salvarà el món.»

Com va conèixer el P. Blanch?

Jo era un estudiant a l'escolasticat d'Aranjuez i l'Antoni va venir destinat a casa nostra en doctorar-se a la Sorbona. Les seves classes de literatura eren excel·lents. També vaig treballar a *Reseña*, la gran revista que ell va fundar. Sempre va ser el meu mestre, conseller i amic entranyable.

Com era?

Físicament, com un actor i un esportista. Humanament, d'una elegància exquisida, amb gran capacitat d'obertura i de relació. Espiritualment, un gran sacerdot amb esperit de servei i de lliurament al treball. Per la seva exquisidesa, l'anomenàvem, de broma, *Antoine de la Sorbonne*. Amb els anys va créixer la seva senzillesa i proximitat. En el fons, tenia un cor de nen; era un home per als altres. Als 89 anys continuava essent un jove.

Quin és el seu llegat intel·lectual, com a humanista?

Arrenca de la seva tesi doctoral sobre la poesia pura espanyola en relació amb la francesa. Els versos de Jorge Guillén el defineixen: «Mundo en resurrección es quien me salva. / Todo lo inventa el rayo de la aurora.» Els seus estudis i publicacions, des d'un gran rigor i capacitat d'anàlisi, construeixen una antropologia literària i convoquen el diàleg entre fe i cultura.

FE I GRANS CIUTATS

Iniciem una sèrie amb fragments de les ponències i debats del Congrés sobre la Pastoral de les Grans Ciutats celebrat a Barcelona del dia 20 al 22 de maig de 2014

Un desafiament gegantí per a l'Església

La història de la humanitat és una lluita perpètua entre el bé i el mal. Cada una de les construccions humanes és una barreja dels elements d'aquesta lluita en qualsevol dimensió i forma de la seva existència.

El nostre nou entorn de vida, el nostre hàbitat del segle XXI, caracteritzat per una urbanització majoritària, recolzada en una xarxa global de grans metròpolis, mostra la capacitat de l'espècie humana per al progrés, així com per a l'autodestrucció.

En aquesta lluita, s'hi debaten els mil milions de persones que viuen a les grans ciutats, buscant el recolzament de la religió per trobar el camí del Bé davant les onades destructives del mal que torturen la seva existència.

L'Església catòlica té al davant un desafiament gegantí. De com l'afronti —i crec que hauria de seguir els objectius que es proposa el papa Francesc—, en depèn que sigui instrument diví per remeiar el dolor del món o que els humans cerquin altres camins per a la seva salvació quotidiana.

(De la ponència del sociòleg Manuel Castells)

HECHOS DE VIDA

«Más que esperar... confío»

El jesuïta P. Miquel Batllori fue catedrático de Historia en la Universidad Gregoriana de Roma, Premio Nacional de Historia, Premio de Honor de las Letras Catalanas, Premio Príncipe de Asturias de las Ciencias Sociales, Premio Nacional de las Letras, *doctor honoris causa* de varias universidades, así como miembro de reales academias de Europa y América.

Hace unos 20 años lo entrevisté para el programa *Valors humans: Objectiu l'home* de Radio Barcelona (SER), que aún sigue en antena (domingos de 22 a 23 horas, O.M. 666). Fui a la residencia de la calle Caspe de Barcelona donde vivía y le hice la entrevista. Al final de la misma, le pregunté:

—«¿Qué es lo que *espera*? ¿Cuál es la *esperanza* del P. Batllori?»

—«Mire —me dijo—, yo más que *esperar... confío*.»

¡Gran lección de un sabio en historia, cultura y espiritualidad!

Confiar es: Esperar con firmeza y seguridad. Es dar esperanza de que conseguiremos lo mejor para la vida y la felicidad.

Santa Teresa del Niño Jesús decía sobre la *confianza* total:

«El único camino es el del niño que se duerme sin miedo —*confiadamente*— en los brazos de su padre o de su madre.»

—Es la invocación que el P. Batllori debía repetir y que tanto ayuda a quienes la rezan: «Sagrado Corazón de Jesús, en Vos confío.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Evangelizan desde el silencio

Cómo agradecemos una indicación cuando estamos desorientados! Si en ocasiones no percibimos que necesitamos una pista, la señal continúa en el camino. El faro no se cansa..., persiste en su objetivo. Descubrirlo nos da serenidad y confianza.

Entre nosotros, tenemos unas hermanas y unos hermanos contemplativos, enraizados en el amor que, como el joven apóstol Juan, corren al encuentro del Señor. Con sus vidas nos anuncian que la mañana de la Resurrección es un hoy constante. Proclaman la centralidad de Dios en nuestras vidas. Su oración es reclamo, anuncio, evangelización e intercesión.

Ellos nos ayudan a experimentar el misterio insondable de Dios, que es Amor. «Amor del Padre, que es la fuente de toda vida; el Amor del Hijo que muere en la cruz y resucita; el Amor del Espíritu que renueva al hombre y al mundo. Y pensar que Dios es Amor, nos hace bien, porque nos enseña a amar, a entregarnos a los demás, como Jesús mismo se dio por nosotros y camina con nosotros», nos dice el papa Francisco.

Con reconocimiento, estima y gratitud, oramos por los consagrados y las consagradas en la vida contemplativa y acogemos su testimonio del profundo vínculo que une el amor a Dios y el amor al prójimo, síntesis del Evangelio.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 16. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [1Re 21,1-16 / Sl 5 / Mt 5,38-42]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. iv); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, màrtir.
- 17. ■ Dimarts** [1Re 21,17-29 / Sl 50 / Mt 5,43-48]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. xvii); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856).
- 18. ■ Dimecres** [2Re 2,1.6-14 / Sl 30 / Mt 6,1-6.16-18]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.
- 19. ■ Dijous** [Sir 48,1-15 / Sl 96 / Mt 6,7-15]. Sant Romuald (s. x-xi), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.
- 20. ■ Divendres** [2Re 11,1-4.9-18.20 / Sl 131 / Mt 6,19-23]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.
- 21. □ Dissabte** [2Cr 24,17-25 / Sl 88 / Mt 6,24-34]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.
- 22. □ † Diumenge vinent**, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 4a setm.) [Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6,51-58]. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra. Sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra.

El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

▶ Salm responsorial (Dn 3,52-56)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés subió de madrugada al monte Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él, proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad.»

Moisés, al momento, se inclinó y se echó por tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque ese es un pueblo de cerviz dura; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya.»

▶ Salmo responsorial (Dn 3,52-56)

R. *A ti gloria y alabanza por los siglos.*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que, sentado sobre querubines, / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 13,11-13)

Hermanos: Alegraos, enmendaos, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso ritual. Os saludan todos los santos.

La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo esté siempre con todos vosotros.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Hijo único de Dios.

La Santísima Trinitat. Pintura d'El Greco (Domenico Theotocopoli, 1541/1542-1614)

🗣️) *Aquesta imatge parla*

COMENTARI

La Trinitat en l'Evangelí de Joan

Resulta significatiu que el text escollit per a la festa de la Trinitat sigui un dels textos que més bé resumeixen el missatge central de l'Evangelí de Joan. En quin sentit ofereix el marc de la celebració d'avui? Perquè el Nou Testament, per molt que ens pugui sorprendre, no coneix el misteri de la Trinitat tal com es va anar formulant al llarg de més de quatre segles. Tanmateix, el text d'avui és una mostra que deixa molt clar que el misteri del Déu cristià està sempre en relació amb la creació i els humans. Ara bé, en la mesura en què hi ha una relació que ve de Déu als humans per tornar a Déu, en aquesta mesura ha d'oferir un entrellat força complex. Més en concret, ha d'oferir un entrellat trinitari.

El més important de tot el que diu el text d'avui és que Déu estima el món i que l'estima sense condicions. És a dir, l'amor de Déu al món és primer i no depèn que els humans l'acceptin o el rebutgin. Aquesta afirmació no és una formulació mítica d'una realitat imaginada. Té una manifestació visible i palpable: Jesús, el projecte de Déu realitzat (1Jn 1,1-4). Però no solament això. L'amor de Déu que es manifesta en Jesús busca ser acollit pels humans: ve als seus i alguns l'acullen (Jn 1,10-12).

Doncs bé, si els humans acullen aquest Jesús, el deixen entrar dins del seu cor (Jn 14,23) i el deixen romandre-hi (Jn 8, 31-32), aquest amor es converteix a poc a poc en Jesús dins dels humans. Els humans es converteixen en Jesús.

Aquí hi ha tot el misteri de la Trinitat de forma nuclear. Diguem-ho ara amb una imatge joànica. Déu mostra el seu amor als homes en el fet que ofereix Jesús com a cep a tota la humanitat. En una altra imatge joànica, és el gra de blat que cau a terra i mor (Jn 12,24). Els humans són invitats (atrets: Jn 6,44.65; cf. 12,32-34) a empeltar-se en el cep. Si els humans accepten aquest oferiment, són empeltats en el cep i poden donar molt de fruit. El qui els empelta, en darrer lloc, és el Pare (el vinyater), però ho fa mitjançant l'Esperit que és la saba que els enllaça amb el cep i que els fa donar fruit. La imatge és bona i suggerent. Potser millor que les que s'han popularitzat en les nostres catequesis.

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 15, a les 12.30 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa, en l'aniversari de la Dedicació de l'església i beneix el nou orgue.

A les 18 h. Presideix la presentació de la Miscel·lània *10 anys de vida diocesana*, a la sala capitular de la Catedral.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en acció de gràcies pels 10 anys de vida diocesana.

Divendres dia 20, a les 13 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia en el fi de curs del Seminari Diocesà a Valldoreix.

Dissabte dia 21, a les 12 h. Presideix la reunió amb els diaques permanents de la diòcesi a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Esteve de la Garriga.

Diumenge dia 22, a les 19 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral i la Processó del *Corpus Christi* pels carrers del voltant.

NOTÍCIES

Fi de curs de les trobades de preveres joves. El diàlun dia 26 de maig, els preveres joves varen tenir la darrera trobada de formació d'aquest curs. Presidits pel Sr. Bisbe, acompanyat del seu bisbe auxiliar, tingueren una estona de reflexió a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat a Caldes de Montbui. Després visitaren el Santuari del Remei d'aquella ciutat i la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor.

El Concurs Bíblic Universitari es consolida. El dimecres dia 28 de maig, a les 19.15 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir el lliurament de premis del Concurs Bíblic Universitari, iniciativa del Grup Avant de Terrassa de la Federació de Cristians de Catalunya amb la col·laboració del SAFOR UAB (Servei d'Assistència i Formació Religiosa a la Universitat Autònoma de Barcelona). Sota el lema: «I vosaltres qui dieu que sóc jo?» L'acte es va dur a terme a la sala capitular de la Catedral de Terrassa. Seguidament, el Sr. Bisbe, celebrà a la Catedral la missa de clausura del curs de la Pastoral Universitària de la Diòcesi, que fou concelebrada pel Sr. Bisbe auxiliar i altres preveres.

La diòcesi de Terrassa celebra el VI Aplec de les Famílies. El diumenge dia 1 de juny, al Santuari diocesà de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell, es va fer el 6è Aplec diocesà de les Famílies, organitzat per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar, amb el lema: «La família: alegria del món». Al matí hi hagué una mostra de moviments i entitats que treballen per a la família i una gimcana familiar per a pares i fills. Al migdia, dintre del Santuari, pregària cantada i ofrena floral a la Mare de Déu. Després del dinar de picnic al bosc, hi hagué, animació musical del grup Bufanúvols per als infants i —per als adults— grups de diàleg sobre la *Carta a les famílies* del papa Francesc. L'Aplec es va cloure amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Saiz Meneses i concelebrada per Mons. Salvador Cristau i un bon nombre de preveres.

El Sr. Bisbe i el Sr. Bisbe auxiliar amb els components de la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar

El Sr. Bisbe i el Sr. Bisbe auxiliar amb els components de la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar

Confirmacions. El Temps de Pasqua sol ser temps de celebració del sagrament de la Confirmació. A la Catedral, Mons. Josep Àngel Saiz ha confirmat grups d'alumnes d'aquests col·legis: Viaró de Bellaterra (24 d'abril); La Vall, de Bellaterra (29 d'abril); El Pinar, de Valldoreix (6 de maig); La Farga, de Sant Cugat del Vallès (13 i 14 de maig); Puresa de Maria, de St. Cugat del Vallès (18 de maig). També a la catedral, Mons. Salvador Cristau ha administrat el sagrament de la Confirmació a alumnes dels col·legis: La Vall, de Bellaterra (30 d'abril); Gresol, de Terrassa (5 de maig); Immaculat Cor de Maria, de Sentmenat (30 de maig).

Confirmació d'alumnes de Viaró

AGENDA

Pregària per la pau. Dimecres dia 18 de juny, a les 20.30 h, a l'Església de Crist de Sabadell. Amb el lema: «La pau sigui amb vosaltres». Organitzada per l'Arxiprestat de Sabadell Centre i Sud.

Conferència. El dissabte dia 21 de juny, a les 17.30 h, tindrà lloc la darrera conferència —aquest curs— del cicle organitzat pel Grup Avant de Terrassa de la Federació de Cristians de Catalunya. Tema: «La Fundació Busquets, obra social», a càrrec del Sr. Joan Antoni Pujals Vallhonrat, president emèrit. L'acte, obert a tothom es farà a la sala capitular de la Catedral.

III Jornades Transmet! Les III Jornades *Transmet!*, organitzades per la Delegació Episcopal d'Apostolat Seglar de la diòcesi de Terrassa es duran a terme el dissabte dia 18 i el diumenge dia 19 d'octubre de 2014.

D'ALTRES BISBATS

Organistes d'Església. XXII Curset de Formació. A Montserrat del 25 (matí) al 30 (tarda) d'agost. Coordinat per Ramon Oranies, monjo de Montserrat. Gestió i informació: M. Dolors Casanovas, tel. 626 924 414 (abans del 31 de juliol).

REMAD MAR ADENTRO

Han pasado diez años

El papa san Juan Pablo II constituyó la diócesis de Terrassa el día 15 de junio de 2004. Han pasado diez años. A lo largo de este tiempo hemos ido «construyendo» la diócesis entre todos: laicos y laicas, miembros de la vida consagrada, diáconos, presbíteros, obispos. Ciertamente, ha sido un reto apasionante y al mismo tiempo una tarea fructífera llevada a cabo en comunión y corresponsabilidad. Ahora, al llegar al primer decenio de vida diocesana, damos gracias a Dios por todos los dones recibidos.

Desde el primer momento hemos procurado dinamizar la vida de la comunidad diocesana y dar respuesta a los retos del momento presente. Somos conscientes de que nos hallamos inmersos en un proceso de secularización y globalización que genera cambios profundos en la sociedad y en las personas. A través de los planes pastorales, hemos procurado plantear nuestra acción en clave evangelizadora en todos los ámbitos y en todos los momentos, desde las celebraciones más solemnes o los proyectos formativos y sociales más complejos, hasta los actos administrativos más sencillos. Esto significa hacerlo siempre en clave de acogida, de propuesta y de anuncio.

Hemos dedicado una atención especial a las personas afectadas por la crisis económica ofrecien-

do una respuesta solidaria, haciendo presente el amor de Dios en medio del mundo con obras concretas.

Además de los muchos proyectos que ya existían, durante estos años hemos inaugurado en distintos lugares de la diócesis, pisos para mujeres abandonadas y para hombres sin techo, comedores sociales, un piso para presos de tercer grado, despensas solidarias, etc. Cáritas diocesana y las Cáritas arciprestales y parroquiales hacen un esfuerzo extraordinario, como no se había visto jamás, con la colaboración de todas las comunidades cristianas, de las diferentes instituciones y administraciones, y también de las propias familias.

El reto de la escasez de sacerdotes y la falta de vocaciones sacerdotales era y es también una cuestión preocupante. Nuestra respuesta fue arriesgada y sobre todo esperanzada: la constitución del Seminario de San Juan Bautista, con fecha de 29 de junio de 2006, solemnidad de los apóstoles san Pedro y san Pablo.

Podríamos hacer memoria de otras actuaciones, de muchas iniciativas que son fruto de la vida diocesana. Doy gracias a Dios y a todas aquellas personas que hacen posible que nuestra pequeña barca continúe avanzando mar adentro. La visita pas-

toral es una ocasión privilegiada para mí y para el obispo auxiliar, monseñor Salvador, de conocer más de cerca esta vitalidad. Constatamos que somos pobres en muchos aspectos. Ahora bien, gracias a Dios, podemos decir que no estamos en un período de decadencia o de bajón. Aun siendo pobres y pequeños, vivimos un momento de anuncio, de propuesta, de salir a las plazas y a las calles a anunciar el Evangelio, en un sentido teológico y pastoral, y podríamos decir que también físico y exterior, haciendo visible la Iglesia, el Pueblo de Dios, en el espacio público.

Hace justo un año saludé por primera vez al santo padre Francisco en la Plaza de San Pedro de Roma. En aquella ocasión le pedí unas palabras para la diócesis. Él insistió mucho en que no tuviéramos miedo de las dificultades, que viviéramos el dinamismo misionero que trae la Buena Nueva al mundo, que no apagáramos el Espíritu, que mantuviéramos la audacia y la firmeza espiritual; y sobre todo, que confiáramos siempre en el Señor. Así seguiremos haciéndolo de la mano de María, Virgen de la Salud, que congrega la familia diocesana en la concordia y la unidad.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa